

Ești tu o remorcă sau o locomotivă?

Ce sunt eu pentru frații mei și pentru surorile mele?

Inglis Fleming

© SoundWords, Online începând de la: 16.01.2019, Actualizat: 16.01.2019

© SoundWords 2000–2020. Toate drepturile rezervate.

Toate articolele sunt prevăzute pentru folosirea exclusiv personală. Ele pot fi distribuite și fără cererea permisului de distribuire. Sunt interzise orice forme de multiplicare în scopuri comerciale. Publicarea pe alte pagini de internet este permisă numai cu acceptul redacției noastre.

Verset călăuzitor: Luca 22.32

Luca 22.32: Dar Eu M-am rugat pentru tine, ca să nu slăbească credința ta; și tu, când te vei întoarce, să-i întărești pe frații tăi.

„Să-i întărești pe frații tăi”: aceasta era sarcina lui Petru, după ce el a fost pus în ordine după ce s-a lepădat de Domnul. El însuși trebuia să fie restabilit, înainte ca el să poată aduce pe alții pe calea creștină. Așa s-a făcut, că Domnul i-a zis, când a fost adus înapoi în părtășie și slujire: „Paște mielușei Mei ... Păstorește [păzește] oile Mele ... Paște oile Mele.” În împlinirea poruncii Domnului, Petru a întărit pe frații lui în Hristos prin viața și scrisorile lui, prin lucrările și predicile sale.

Dacă a fost vreodată o zi în care credincioșii să aibă nevoie de întărire, atunci aceasta este astăzi. De aceea ni se adresează cuvântul: „Fiți tari în Domnul și în tăria puterii Lui” [Efeseni 6.10]. La El nu este nici o slăbiciune. El este suficient pentru ultimul adormit pe pista de alergare, așa cum El era pentru primul. El este suficient pentru ai Săi, până s-a încheiat călătoria și s-a ajuns la țel.

Spre încurajarea noastră s-a accentuat, că puterea – mărimea nespus de mare a puterii lui Dumnezeu față de noi, care a fost efectivă în învierea lui Hristos dintre morți și în aducerea la viață a credincioșilor – este acum la lucru în noi și poate să facă nespus de mult, mai mult decât cerem sau gândim noi. Ea lucrează *în noi*, pentru ca noi să putem pătrunde în gândurile și planurile lui Dumnezeu, și *prin noi* să fie păstrate interesele lui Hristos aici pe pământ. În această putere trebuie noi să fim tari. Ea este o putere atotputernică.

Orice problemă cu privire la binecuvântarea noastră este rezolvată. Păcatele noastre au fost înlăturate pentru totdeauna. Tot ce noi eram după carne, a fost judecat. Duhul Sfânt locuiește în noi și ne face capabili să lepădăm carnea și poftele ei. Da, totul a fost adus în ordine pentru binecuvântarea noastră personală, și noi am fost înălțați, pentru ca în puterea Lui să fim o binecuvântare pentru alții, „să întărim pe frații noștri”, să-i întărim în lucrarea pentru Domnul, pentru răspândirea Evangheliei, pentru „lucrarea de slujire” [Efeseni 4.2] și pentru sprijinirea sfinților, pentru ca ei să poată sta în picioare, chiar și atunci după ce au biruit totul, și să nu sacrifice vrăjmașului nici măcar o palmă de teren sau o iota din adevăr.

„Mângâiați pe cei descurajați, sprijiniți pe cei slabi” [1 Tesaloniceni 5.14], „faceți cărări drepte pentru picioarele voastre, încât ceea ce este șchiop să nu se abată, ci mai degrabă să fie vindecat” [Evrei 12.13].

- Sunt descurajați – mângâie-i
- Sunt slabi – sprijină-i
- Sunt șchiopi – mergi tu pe un drum drept înainte, fii un model bun pentru ei, pentru ca ei să nu se împiedice.

Cineva a spus cu privire la o Biserică/Adunare mare, că aceasta se aseamănă cu un schelet al patului pe patru stâlpi. Erau acolo patru frați, care făceau toată lucrarea pentru Biserică, restul erau adormiți. Cei patru au încercat să întărească pe frații lor – ceilalți aveau nevoie de

întărire. Ce poziție de onoare era aceasta!

Fiecare din noi contribuie la întărirea sau la slăbirea întregii Biserici a lui Dumnezeu și a fiecărei biserici locale a copiilor lui Dumnezeu, la care simțim că îi aparținem. Dacă umblăm în Duhul și în această stare întâmpinăm pe alții, în felul acesta contribuim într-o oarecare măsură la bunăstarea și întărirea lor, căci „dacă un mădular este glorificat, toate mădularele se bucură împreună”. Pe de altă parte: „dacă un mădular suferă, toate mădularele suferă împreună” [1 Corinteni 12.26]. Ce gând serios este acesta. Și noi nu putem schimba adevărul – noi ducem cu noi ori putere ori slăbiciune, oriunde ne-am afla. Fiecare din noi este un ajutor sau un obstacol pentru cei din jur. Însă privilegiul nostru este să fim un ajutor – putere pentru alții, și dacă este așa, atunci „întărim pe frații noștri”.

„Sunt mulți călători pe un vapor, însă sunt puțini cei care fac lucrarea pe vapor”, acesta a fost felul în care un alt creștin bătrân a caracterizat această chestiune. Aceasta este adevărat cu privire la Biserică în general, și este adevărat în sens larg și cu privire la fiecare adunare locală de creștini. Sunt puțini lucrători, și ceilalți sunt purtați prin ajutorul acestora. Și întotdeauna a fost așa în istoria Bisericii pe pământ. Au fost tari și au fost slabi.

Desigur locul de onoare ar trebui să fie dorit de noi. Ar trebui să dorim foarte mult să fim putere și nu slăbiciune pentru cei care sunt creștini credincioși ca și noi; și fiecare din noi poate fi așa în tăria puterii lui. Este cu adevărat un privilegiu pentru noi să fim spre bunăstarea și ajutorul preaiubiților noștri. Și dacă privim în jurul nostru și vedem așa de mulți preaiubiți ai Domnului fără pace și fără siguranță și așa de mulți fără hrană și fără îngrijire cu privire la cuvântul credinței și al învățăturii sănătoase, aceasta ar trebui să ne trezească, ca să devenim activi pentru binecuvântarea lor. Domnul nostru stă înaintea ușii și plata Sa este cu El.

„De aceea, frații mei preaiubiți, fiți tari, neclintiți, prisosind întotdeauna în lucrarea Domnului, știind că osteneala voastră nu este zadarnică în Domnul” (1 Corinteni 15.58).

Tradus de la: [Bist du ein Anhänger oder eine Lokomotive?](#)

Titlul original: „Stärke deine Brüder“
din *Der Dienst des Wortes*, Anul 8, 1930, pag. 201-204

Traducere: Ion Simionescu